

Themanieuwsbrief

Beving en schade

ChristenUnie
Provincie Groningen

Herstel blijft
de basis van
Nij Begun



Margriet Donker

Statenlid ChristenUnie

Wie een regionale krant openslaat of berichten van de gemeente of provincie volgt, komt de plannen van Nij Begun geregeld tegen. Dit pakket, met vijftig maatregelen voor Groningen en Noord-Drenthe, is de reactie van het Rijk op de uitkomsten van de Parlementaire Enquête Groningen. In de media ligt de nadruk vaak op nieuwe plannen, zoals die uit de Sociale Agenda, de Economische Agenda of de Isolatieaanpak. Allemaal belangrijk, maar ze overschaduwden soms waar Nij Begun mee begon: herstel en versterking.

De eerste 31 maatregelen van Nij Begun richten zich op het herstellen van schade en het versterken van woningen. Op het repareren van wat kapot is gemaakt. Op het bieden van veiligheid aan mensen die wonen binnen de grenzen van het versterkingsgebied. Dat is en blijft de kern van dit programma.

In gesprekken met inwoners hoor ik vaak: "Mooi hoor, al die plannen voor de toekomst van Groningen en Noord-Drenthe, maar wat heb ik eraan? Mijn huis is nog steeds niet veilig en mijn schade is nog niet hersteld." Die reactie begrijp ik heel goed. De nadruk op toekomstplannen kan de indruk wekken dat het echte dagelijkse leed, de schade, de onzekerheid, de langdurige processen, op de achtergrond raakt. Terwijl nog altijd veel mensen vastzitten in een traag en moeizaam traject, met alle stress van tijdelijke verhuizingen, financiële onzekerheid en eindeloze formulieren.

Met deze thema-nieuwsbrief willen wij als fractie aandacht vragen voor die basis. Voor iedereen die nog middenin het versterkings- of herstelproces zit. We willen een stem geven aan inwoners van het aardbevingsgebied en laten zien dat hun verhalen ertoe doen.

We hebben geprobeerd een eerlijk beeld te schetsen van de huidige situatie. Met dank aan iedereen die zijn of haar persoonlijke verhaal met ons heeft gedeeld, jullie bijdragen maken deze nieuwsbrief waardevol.



“Je huis voelt niet meer als thuis”

Mariska Bosch-Kasper woont in Appingedam en werkt als Finance Manager bij het internationale transportbedrijf Reining. Daarnaast is ze bestuurslid van de ChristenUnie Eemsdelta. Samen met haar man Willem wacht ze al jarenlang op een oplossing voor hun steeds verder verzakkende woning.

In 2005 verhuisden Mariska en Willem naar Appingedam. Hoewel ze oorspronkelijk niet uit de provincie komen, vinden ze er al snel hun plek. In 2007 ontdekken ze de eerste scheuren in hun huis, ver voordat de omvang van de schade door de gaswinning breed bekend werd. In de jaren die volgen hebben ze te maken gehad met alle betrokken instanties, maar een oplossing blijft uit.

“We wachten inmiddels al tien jaar op een oplossing,” vertelt Mariska terwijl we een rondje om het huis lopen. “We kunnen de schade niet herstellen omdat het probleem in de fundering zit. Als we de scheuren en kozijnen nu aanpakken, komen de problemen gewoon terug.” De afgelopen vijf jaar zijn de klachten verergerd. De scheuren worden groter, ramen staan scheef en onder spanning. Mariska wijst aan waar de schade het duidelijkst zichtbaar is. Het hoogteverschil in het huis loopt inmiddels op tot zes centimeter op de begane grond, op de eerste verdieping is dat nog meer.

Voortdurend uitstel

De versterkingsaanpak van hun straat is inmiddels doorgeschoven naar ten vroegste 2026. En zelfs dan wordt de fundering, de kern van het probleem, niet meegenomen. “We waren het niet eens met het versterkingsrapport van de NCG,” zegt Mariska. “Maar daar konden we op dat moment geen bezwaar tegen maken.”

Toen duidelijk werd dat bewoners met ernstige schade vaak niet goed werden geholpen, werd door het IMG en de NCG eind 2024 de regeling Duurzaam Herstel opgetuigd. Mariska en Willem hebben zich daarvoor aangemeld. Hoewel ze nog wachten op een besluit, durven ze voor het eerst in lange tijd te hopen op een structurele oplossing.

Onveilig gevoel en bureaucratie

Volgens experts is er geen acuut gevaar, maar het huis voelt allang niet meer veilig. Vooral het raam dat onder zware spanning staat baart zorgen; hierover is meerdere keren een acuut-onveilig-situatie-melding gedaan. “Je durft amper op vakantie. Wat als het raam klappt terwijl je weg bent?” De voortdurende onzekerheid heeft impact op hun leven, ook op hun relatie. “Je huis voelt niet altijd als thuis.”

Ook het onderhoud blijft liggen. “Waarom investeren in een nieuwe vloer als straks alles alsnog wordt afgebroken?” Mariska merkt dat ze minder snel mensen uitnodigt. “Je wordt er moe van om het telkens weer over de schade te moeten hebben. Soms wil je het gewoon over iets anders hebben.”

“Door de trage bureaucratie bestaat de neiging om zelf aan de slag te gaan maar daar kleven ook veel risico's aan. Het gevoel van klem zitten is niet fijn, wij kunnen het huis in deze staat niet verkopen. Als je dan leest dat de aanpak tot 2032 gaat duren...”

Ongelijkheid

Wat extra pijn doet, zijn de verschillen in regelingen en werkwijzen. “Wie eerder werd geholpen, kreeg betere regelingen. Na het dichtdraaien van de gaskraan werden de normen soepeler. Wie langer moet wachten, staat er slechter voor. Dat voelt oneerlijk.”

De willekeur en het gevoel van ongelijkheid ondermijnen het vertrouwen in de overheid. Vooral in het kerngebied blijven complexe gevallen liggen. Mariska noemt als voorbeeld de kerk in Delfzijl waar ze op zondag naartoe gaat: “Die wordt met veel geld gerenoveerd, en dat is terecht. Maar wij zitten maar een uurtje in die kerk, terwijl we de rest van de tijd moeten leven in een woning die onveilig is.”

Verlies van verbondenheid

Voor mensen buiten het aardbevingsgebied is het nauwelijks te bevatten wat deze situatie doet met een gemeenschap. Sociale structuren vallen uiteen. In vernieuwde wijken verdwijnen oude bewoners, vooral ouderen komen niet meer terug tussen hun oude burens. Het noaberschap, het onderlinge contact en de kleine hulp in de buurt verdwijnt en dat krijg je niet zomaar terug.

“Wat ook pijn doet, is de beeldvorming dat mensen hier profiteren van de situatie. Natuurlijk zijn er altijd enkelen die misbruik maken van regelingen, maar je kunt gewone burgers daar niet de dupe van laten worden.”

Vechten om overeind te blijven

Toch lukt het Mariska om, ondanks alles, door te gaan. “Maar dat komt ook omdat wij redelijk mondig zijn en weten waar we moeten zijn. We laten onze rapporten nakijken door een adviesbureau en zoeken actief contact met instanties.” Dat helpt om de zorgen soms even naast zich neer te leggen, al blijft het zwaar. “Het kost veel energie om telkens opnieuw je situatie uit te leggen, om steeds weer te wachten op een volgende stap.”

Mariska maakt zich zorgen om mensen die deze kennis of veerkracht niet hebben. “Er zijn zoveel bewoners die verdwalen in het woud van regelingen, rapporten en loketten. Die voelen zich compleet overgeleverd aan de bureaucratie.” Volgens haar kan het cruciaal zijn welke mensen je in dat proces tegenkomt. “Heb je een goed contactpersoon bij de gemeente, een zaakwaarnemer die zich echt inzet, dan kan dat het verschil maken tussen blijven staan of er mentaal aan onderdoor gaan. En dat gebeurt nog veel te vaak.”

Dolf Tamminga wil zijn oude boerderij in Ten Post behouden

In een karakteristieke woning aan de rand van Ten Post woont Dolf Tamminga met zijn vrouw. Wat ooit een bouwval was, bouwde hij met hulp van familie en vrienden eigenhandig om tot een aangepaste woning. Daarbij maakte hij een werkplaats voor zijn orgelmakerij en een extra woonruimte voor particuliere verhuur.

“Destijds hebben wij veel oude bouwmaterialen hergebruikt,” vertelt hij. “Om kosten te besparen, maar ook om de stijl en sfeer van vroeger te behouden.”

Dolf is met pensioen sinds 2020, maar nog altijd actief in het bedrijf dat hij overdroeg. “Ik sta inmiddels gewoon op de loonlijst,” grapt hij. Toch had hij zich zijn pensioen anders voorgesteld: geen rustige dagen in de tuin of aan het klussen, maar een jarenlange inzet om in een schadevrij huis te leven.

Huizinge als kantelpunt

De bevingen lieten hun sporen na. “Nadat ‘de beving’ in Huizinge plaatsvond, liepen deuren aan en verschenen er scheuren. Waarna in 2014 duidelijk werd dat dit om bevingsschade ging. Eerst dachten we nog: dat herstellen we wel. Maar al snel werd duidelijk dat er meer aan de hand was. Ondanks een eerste schadevergoeding werd alleen de zichtbare schade aangepakt. Het was vooral cosmetisch. De echte problemen zitten dieper, in de fundering.”

In 2017 werd er een groot technisch onderzoek gedaan naar de staat van het pand, met als resultaat een dik rapport in 2022. “Maar de fundering werd daarin niet meegenomen. Dan heeft het dus weinig zin om de rest aan te pakken. Je bouwt dan op drijfzand.”

Liefde voor plek en geschiedenis

De gedachte aan sloop is voor Dolf geen optie. “We hebben deze plek met liefde opgebouwd. We zijn hier geworteld, dit huis is meer dan steen. Tijdens een renovatie hebben we ooit alle steentjes van een muur genummerd en teruggeplaatst, omdat we de historische waarde wilden behouden.

Dat gevoel, die toewijding, wordt in standaardprocedures vaak over het hoofd gezien.” Als voorbeeld komt het dorp Overschild ter sprake, daar is volgens Dolf van het oorspronkelijke dorpsgezicht weinig over. “Gelukkig komt er de laatste jaren meer oog voor het historische en sociale belang van behoud, ook al gaat dit soms alsnog wel mis.”

Strijd voor maatwerk

Omdat versterken alleen niet voldoende was, besloot Dolf zelf het heft in handen te nemen. Hij zocht contact met beleidsmakers, instanties en politici. “Je moet in gesprek blijven, steeds opnieuw. Dat heeft zin gehad. Uiteindelijk zijn we nu onderdeel van de pilot ‘Architect aan Zet’.”

In deze aanpak, overgewaaid uit Rotterdam, kiest de eigenaar zelf een architect en aannemer. Dolf is blij met die regie. “Door mijn achtergrond in bouw en constructie weet ik veel van wat er nodig is. Maar het vraagt veel: doorzettingsvermogen, creativiteit en vooral geduld.”

Toch brengt deelname aan een pilot ook onzekerheden met zich mee. “Wat als er na de versterking toch weer schade ontstaat? Voor aannemers en bewoners is het een risico. Projecten kunnen zomaar vastlopen door onduidelijke regels of trage besluitvorming. Daarom moet alles zwart-op-wit worden vastgelegd.”

Besluit nadert

In september gaan alle betrokken partijen om tafel om knopen door te hakken. Dolf speelt een belangrijke rol in de projectleiding en denkt stevig mee. Zodra de werkzaamheden beginnen, zou de verantwoordelijkheid volledig bij de NCG kunnen komen te liggen. De risico's en verantwoordelijkheden zijn privé simpelweg te groot.

Als alles volgens plan verloopt, start de voorbereiding in september en kunnen de werkzaamheden een jaar later echt van start gaan. “Voorlopig blijft de boerderij in Ten Post nog in afwachting van duidelijkheid, een plek met een rijke geschiedenis, doorleefd en gekoesterd door de eigenaren. Een plek die je niet zomaar loslaat.”





In gesprek met Kees Douma

Kees Douma werkte tot voor kort als MKB-consulent bij de provincie Groningen. Hij hielp ondernemers die door aardbevingsschade en versterkingswerk vastliepen. Sinds mei is hij met pensioen, maar we blikken met hem terug op zijn werk en wat er verbeterd kan worden..

In zijn gezellige huis in Onderdendam vertelt Kees over zijn kleurrijke carrière. Hij had verschillende banen, hij startte en verkocht bedrijven, van scheepshandel tot een camping. Soms ging het goed, soms niet. Uiteindelijk leidde zijn weg naar Stut en Steun, waar hij vanaf oktober 2021 ondernemers ondersteunde die door de schade en versterking in de problemen kwamen.

“Natuurlijk zie je vooral de problemen,” zegt Kees. “De ondernemers die vastzitten tussen instanties, terwijl de oplossingen vaak onduidelijk zijn. Veel ondernemers hebben bijvoorbeeld hun bedrijf en woning onder één dak, en belangrijke afspraken zijn soms niet goed vastgelegd. Daardoor ontstaat er veel onzekerheid over wat schade is en wie daarvoor verantwoordelijk is. Ondernemers worden dan van het kastje naar de muur gestuurd.”

Na twee jaar maakte Kees de overstap naar de provincie. Daar voelde hij dat hij ondernemers gerichter kon helpen. “Je wilt ondernemers ontlasten, niet steeds doorverwijzen. Ik heb me ingezet voor betere regelingen en kon ook op individueel niveau knelpunten oplossen. Dat is waar ik het meest trots op ben. Soms kostte het veel tijd en energie om een zaak af te ronden, maar het gaf zoveel voldoening als het dan eindelijk lukte.”

De stress die ontstaat bij ondernemers in deze situatie heeft grote impact. Kees zag hoe sommigen mentaal onderuit gingen. “Ze vechten verbeteren voor hun positie, wat logisch is, maar door stress verlies je flexibiliteit en creativiteit die juist kunnen helpen om verder te komen. Uit eigen ervaring weet ik hoe belangrijk het is om dingen los te laten en een toekomstperspectief te creëren, hoe klein ook. Wat heb je eraan om tot de laatste cent gecompenseerd te worden als je relaties en gezondheid kapot gaan? Verder kunnen met je leven is het allerbelangrijkste.”

Niet alleen ondernemers, maar ook hulpverleners lopen risico op een burn-out. “Mensen met een groot hart voor de slachtoffers raken erdoor uitgeput, vooral omdat het zo lang duurt voordat er oplossingen komen. Het is cruciaal dat medewerkers voldoende financiële mandaat krijgen om zaken sneller op te lossen.” Kees vindt de regeling dat ondernemers tot €10.000 kunnen besteden aan deskundigen, bijvoorbeeld voor taxatierapporten, een goede ontwikkeling.

Ondanks verbeteringen zijn er volgens Kees nog belangrijke punten die aandacht vragen. “Het belangrijkste is dat gedupeerden daadwerkelijk geholpen worden, zonder dat zij de bureaucratie betalen. Achter de schermen kunnen instanties afspraken maken over wie welke kosten draagt. Daarnaast moet de nadeelcompensatie voor ondernemers beter geregeld worden. Bij versterkingen van bijvoorbeeld winkelstraten en woonwijken kan een onderneming schade oplopen, maar het is moeilijk te bepalen hoe groot dat is en wie daarvoor verantwoordelijk is. Simpelweg een vast bedrag toekennen bij projecten zou veel frustratie en administratieve rompslomp schelen.”

Ook pleit Kees voor het terugbrengen van het aantal organisaties dat zich met schade en versterking bezighoudt. “Hoe meer partijen erbij betrokken zijn, hoe stroperiger het proces wordt en hoe onduidelijker de verantwoordelijkheid is.”

Tot slot raadt Kees de ChristenUnie aan om politiek te pleiten voor het uit het proces halen van de NAM, bijvoorbeeld via een finale kwijting. “De overheid betaalt tachtig procent van de kosten, de NAM twintig, maar er wordt veel tijd en energie verspild aan het verhalen van kosten bij de NAM. Dat leidt tot eindeloze discussies, kost veel geld en vertraagt het hele proces.”



Wonen in een vernieuwd huis

"Het was het niet waard": Het verhaal van Ben

Toen Ben en zijn vrouw hun woning in Loppersum kochten, waren ze trots. Na jaren in een huurhuis gewoond te hebben, was het ze gelukt: een eigen plekje, een huis om op te knappen, een thuis voor hun opgroeiende kinderen. Maar vijf jaar later moesten ze alweer afscheid nemen. Niet vanwege een verhuizing uit vrije wil, maar vanwege de versterkingsoperatie in het Groningse aardbevingsgebied. Hun woning, en de hele rij waarin die stond, werd als onveilig bestempeld en uiteindelijk gesloopt.

Drie jaar woont de familie inmiddels in hun nieuwbouwwoning op dezelfde plek. Toch voelt het nog steeds niet als thuis.

Van droomhuis naar sloopwoning

Ben herinnerd zich het moment nog goed waarop het nieuws kwam. De woning, net vijf jaar in bezit, moest worden gesloopt. Niet omdat er zichtbare schade was, maar omdat experts concludeerden dat de constructie op termijn niet meer veilig zou zijn. "Wij vonden het moeilijk te geloven," vertelt Ben. "We hadden geen idee dat er zoveel mis was." Toch kozen Ben en zijn gezin ervoor mee te gaan in het besluit. "Je wilt ook niet in een onveilig huis blijven wonen," zegt hij nuchter. "Maar het voelde alsof de keuze ons werd ontnomen. En dat is lastig, zeker als je ergens echt je thuis van hebt gemaakt."

Twee jaar in een wisselwoning

Het hele proces, van het sloopbesluit tot de oplevering van de nieuwe woning, duurde uiteindelijk meer dan vier jaar. Twee daarvan bracht het gezin door in een tijdelijke wisselwoning. "Je neemt alleen het hoognodige mee. De rest gaat in de opslag. Dat is ingrijpend voor je gezin, zeker als je kinderen hebt die extra zorg en structuur nodig hebben," zegt Ben.

Het verblijf in de wisselwoning begon bovendien met een flinke tegenvaller. "We hadden alles al ingepakt, klaar voor de verhuizing, en toen werd het alsnog uitgesteld met een half jaar. Alles kon weer terug de dozen uit."

De tijdelijke woning bleek mee te vallen: een twee-onder-een-kap met aardige burens die in een vergelijkbare situatie zaten. Maar toch: "Twee jaar is lang. Het is niet je eigen huis, je eigen spullen. Het blijft behelpen."

Gebrek aan begeleiding

Tijdens het hele bouwproces moest het gezin talloze keuzes maken over het ontwerp en de afwerking van het nieuwe huis. Dat gebeurde grotendeels tijdens werktijd "Alles moest telefonisch of in de pauzes geregeld worden. Het was coronatijd, dus je kon ook niet even met iemand door de woning lopen. Dat hielp niet."

Ben had graag meer ondersteuning gehad bij het maken van keuzes. "Ik zit helemaal niet in de bouwwereld, wat weet ik nou van indelingen en aansluitingen? Nu blijkt bijvoorbeeld dat de woonkamer eigenlijk helemaal niet praktisch is ingedeeld. Dat blijf je merken, elke dag opnieuw."

Geen thuisgevoel

Inmiddels zijn ze drie jaar verder. Het nieuwe huis is comfortabel, goed geïsoleerd en technisch veel beter dan het oude. Toch voelt het niet als hun plek. "We wonen op dezelfde locatie, met dezelfde burens, maar het voelt alsof dit huis ons is opgelegd. Niet als iets dat we zelf hebben opgebouwd." Ben denkt er inmiddels zelfs over om te verhuizen. "Misschien moet ik dit huis toch nog naar onze hand zetten of misschien is het gewoon tijd voor een nieuwe start ergens anders."

Zijn conclusie is pijnlijk helder: "Achteraf was voor ons dit proces het allemaal niet waard. Het was immers niet onze keuze. Je moet geestelijk in balans zijn als je een huis bouwt. Met een druk gezin is dat moeilijk. Omdat je in een rijtjeswoning woont voel je ook verantwoordelijkheid voor de veiligheid van anderen. Dan zeg je sneller 'ja', terwijl ik nu denk: had ik maar 'nee' gezegd."

Het verhaal van Ben staat niet op zichzelf. In grote delen van Groningen zijn bewoners de regie kwijtgeraakt over hun eigen woning en toekomst. Terwijl de fysieke versterking van huizen doorgaat, blijft het mentale herstel vaak achter. Voor gezinnen zoals dat van Ben blijft het zoeken naar een écht nieuw begin.

De volledige naam is bij de redactie bekend

Tabellen en Cijfers

Om inzicht te geven in de afhandeling van de schade door het Instituut Mijnbouwschade (IMG) hebben we hieronder de gegevens uiteengezet.

Financiële schadeafhandeling door IMG (t/m 21 aug 2025)

Type schade	Bedrag uitgekeerd	Aantal aanvragen	Aantal besluiten	Toekenning en (%)	Afwijzingen (%)
Fysieke schade	€ 1,9 miljard	281.851	231.628	87,7%	12,3%
Waardedaling	€ 513 miljoen	>120.000	~120.000	—	—
Immateriële schade	€ 262 miljoen	118.507 (volw)	116.676	49,8%	50,2%
		24.954 (kinderen)	24.631	73,8%	26,2%

Daarnaast hebben wij hieronder opgesomd wat de doorlooptijd is van de afhandeling en hoe tevreden mensen met de werkwijze van het IMG zijn.

Doorlooptijd en tevredenheid

Aspect	Waarde/Score
Gemiddelde doorlooptijd	266 dagen
Doelstelling doorlooptijd	182 dagen
Tevredenheid beoordeling fysieke schade	7,1
Tevredenheid beoordeling waardedaling	7,8
Tevredenheid beoordeling immateriële schade	5,0

Gegevens zijn afkomstig van: <https://www.schadedoormijnbouw.nl/nieuws/2025/08/2221-meldingen-van-fysieke-schade-waardedaling-en-immateriele-schade>

Hulpinstanties bij aardbevingsschade

Aangezien de problematiek rondom de aardbevingsschade groot is, zijn er veel instanties die u kunnen helpen. Zowel voor fysieke als mentale schade. Hierbij een lijst met hulpinstanties die u kunt benaderen:

1. Schadeafhandeling

Instituut Mijnbouwschade Groningen (IMG)
Voor het melden en afhandelen van fysieke schade, waardedaling en immateriële schade.
Website: www.schadedoormijnbouw.nl
Telefoon: 0800 – 4444 111

2. Versterking en bouwbegeleiding

Nationaal Coördinator Groningen (NCG)
Regelt de versterking van woningen en gebouwen in het aardbevingsgebied, inclusief herbeoordelingen en nieuwbouw.
Website: www.nationaalcoordinatorgroningen.nl
Telefoon: 050 – 363 89 99

3. Ondersteuning & begeleiding bewoners

Groninger Gasberaad
Belangenorganisatie en platform voor bewonersgroepen, ondersteunt met informatie.
Website: www.groningergasberaad.nl

Gemeenten in het aardbevingsgebied
De gemeente is vaak het eerste aanspreekpunt voor bewoners in de versterkingsopgave. Iedere gemeente heeft een eigen loket of gebiedsteam.

Groninger Bodem Beweging (GBB)
Vereniging die de belangen van bewoners behartigt en helpt bij bezwaar, juridische steun en informatie.
Website: www.groninger-bodem-beweging.nl

Sociaal Werk Groningen / lokale welzijnsorganisaties
Bieden persoonlijke ondersteuning, ook bij stress, gezondheid en sociaal-maatschappelijke vragen.

Stut en Steun is een onafhankelijk en deskundig steunpunt voor bewoners en ondernemers die materiële en/of emotionele schade ondervinden door de directe en indirecte gevolgen van de gaswinning in de provincie Groningen en de gasopslag Norg.
Website: <https://stutensteun.nl/>

Hieronder vindt u een overzicht van de voortgang van de versterkingsoperaties en herbeoordelingen van de Nationaal Coördinator Groningen (NCG).

Versterkingsoperatie NCG (per 30 april 2025)

Categorie	Aantal adressen	Percentage
Totaal in versterkingsopgave	27.750	100%
Voldoet (inmiddels) aan de veiligheidsnorm	17.627	63,5%
Versterkt of nieuw opgeleverd	6.096	21,9%
Beoordeling: versterking niet nodig	11.531	41,5%
Nog in planvorming/uitvoering	7.758	28,0%
Wacht op oordeel	637	2,3%

Herbeoordelingen NCG (nieuwe normen)

Status herbeoordeling	Aantal adressen
Totaal herbeoordelingen	7.264
Procedure afgerond	3.333
Nog lopend	507
Geen herbeoordeling gekozen door eigenaar	3.424

Gegevens zijn afkomstig van:

<https://www.nationaalcoordinatorgroningen.nl/versterken/versterking-resultaten>



4. Psychische en sociale ondersteuning

Centrum voor Veilig Wonen (vroeger herstelhelp, nu geïntegreerd in NCG/IMG) niet meer zelfstandig actief, maar onderdelen worden via NCG geregeld.

Slachtofferhulp Nederland

Voor bewoners met psychische klachten of stress door de aardbevingen.

Website: www.slachtofferhulp.nl

Huisartsen & GGZ-instellingen in de regio

Voor doorverwijzing naar professionele hulp bij stress, slapeloosheid of trauma.

Geestelijke verzorging aardbevingsgebied; luisterend oor voor mensen die geraakt zijn door de aardbevingsproblematiek. Geleid door professionals die werken aan veerkracht, weerbaarheid en veerkracht. Website: <https://gvagroningen.nl/>

5. Onafhankelijk toezicht en advies

Adviescollege Veiligheid Groningen (ACVG)

Houdt toezicht op de kwaliteit van de versterkingsoperatie.

Website: www.adviescollegeveiligheidgroningen.nl

Staatstoezicht op de Mijnen (SodM)

Onafhankelijke toezichthouder op veiligheid en uitvoering van de gaswinning en versterking.

Website: www.sodm.nl

6. Informatie & juridische ondersteuning

Juridisch Loket

Voor gratis juridisch advies bij geschillen (bijv. bezwaar tegen IMG-besluiten).

Website: www.juridischloket.nl

Rechtsbijstandsverzekeringen of advocatenkantoren in Groningen die gespecialiseerd zijn in mijnbouwzaken.



Jongeren aan zet

In het Groningse aardbevingsgebied kampen niet alleen volwassenen met schade, stress en onzekerheid. Ook jongeren voelen de impact van de aardbevingen, en vaak wordt hun stem daarbij nauwelijks gehoord. Het project 'Opgeschud', een initiatief van de Rijksuniversiteit Groningen en jongerenorganisatie Jimmy's, brengt daar verandering in.

Uit onderzoek van de GGD blijkt dat jongeren in het bevingsgebied vaker dan gemiddeld te maken hebben met mentale problemen. Toch voelen veel jongeren zich buitengesloten van het gesprek over oplossingen. "Er wordt vaak over ons gesproken, maar zelden met ons," klinkt het.

Jongeren aan tafel bij de politiek

Om daar iets aan te doen, is 'Opgeschud' gestart: een vierjarig project waarbij jongeren zelf actief meedenken over beleid dat hen aangaat. Op woensdag 27 september spraken enkele betrokken jongeren met leden van de Provinciale Staten. Zij vertelden enthousiast over hun ervaringen binnen het project en benadrukten het belang van structurele jongereninspraak.

Niet alle jongeren konden aanwezig zijn; velen combineren hun inzet met school, studie of werk. Toch is hun betrokkenheid groot. "We doen dit omdat we willen dat onze toekomst serieus genomen wordt," aldus een deelnemer.

Proeftuinen vol nieuwe inzichten

Binnen 'Opgeschud' werken jongeren wekelijks samen met jonge onderzoekers aan concrete thema's. In zogeheten proeftuinen gaan zij in gesprek met onder meer gemeenten en woningcorporaties. Ze praten over onderwerpen als wonen, veiligheid en mentale gezondheid en ze geven hun kijk op beleid.

Een opvallend voorbeeld: jongeren namen beleidsmakers mee naar wisselwoningen; tijdelijke woningen voor gezinnen die vanwege aardbevingsschade hun huis moeten verlaten. Door die woningen te bekijken vanuit het perspectief van kinderen en jongeren, kregen beleidsmakers verfrissende inzichten.

Ook ontstond vanuit een proeftuin het idee om kinderen beter te informeren over wat hen te wachten staat bij een verhuizing naar een wisselwoning. Vaak worden alleen volwassenen goed geïnformeerd, terwijl kinderen met vragen blijven zitten. Een korte video met duidelijke uitleg kan helpen om angst en onzekerheid bij kinderen te verminderen.

Meepraten = mee veranderen

Volgens de initiatiefnemers laat 'Opgeschud' zien dat jongeren niet alleen willen meepraten, maar ook in staat zijn om waardevolle bijdragen te leveren aan beleid. Organisaties die deelnemen aan het project krijgen niet alleen frisse ideeën, maar helpen ook mee aan een toekomst waarin jongeren zich gehoord en serieus genomen voelen.

'Opgeschud' is een voorbeeld van hoe jongeren, ondanks de schade en stress, opstaan en zich inzetten voor een betere leefomgeving. Dit doen ze voor zichzelf, maar ook voor de generaties na hen.

Wil je meedoen of meer weten?

Dan kan je bellen, appen of mailen naar:

- Romy Misran 06-50640150 | romy@jimmys.net
- Judith Euwema 06-25635946 | j.euwema@rug.nl